

šolskih letih. Mislila sem, da me že ne pozná, in tudi jaz sem se delala, kakor bi je ne bila spoznala. Ko se ji pa oči privadijo somraku, pride vesela k meni.

»Oh, kakšen slučaj po tolikih letih, Jerala — kaj gospá ali še gospodičina?«

»Deklè, še vedno deklè,« odgovorim ji in se zardim.

»Opravljena si prav kakor gospá; lepa mlada gospá se izvestno zdiš vsakomur«, hiti zgovorna moja znanka.

Desna vrata se odpró, naglo jo pozdravim, ozrem se po njem, toda on, kakor da me ne vidi.

Ne vem, ali po nerodnosti ali kakó: priprla sem si krilo med vrati. Ko jih nekoliko odprem, začujem prav blizu vrat njegov glas: »Upal sem, da je — poročena!«

Triolet.

V naročaj vzprejmi, sobica me tiha, In déli z mano zapuščeni mir, Razlij v srcé tolažbe in veselja vir,	Tam zunaj, veš, po belem sveti Obrazi lepi motijo glavé, Očesca modrá čarajo srcé
V naročaj vzprejmi, sobica me tiha! Naj semkaj se ne vseli šum, prepír, Ne čujejo naj stene tvoje vzdihá,	Tam zunaj, veš, po belem sveti. In to nam časih težko, težko dé, Da moramo ljubezni bol trpeti...
V naročaj vzprejmi, sobica me tiha, In déli z mano zapuščeni mir.	Tam zunaj, veš, po belem sveti Obrazi lepi motijo glavé...

J. Š.

Kancijoni.

1.	2.
Fantastiške podobe ve nekdanje, Kakó ljubó ste mi noči sladile, Ko v sanjah o ljubezni hrepeneči Zemljó so misli moje zapustile In v novem svetu so mladostne sanje Topile v togi mi srcé in sreči. — — Zdaj verzi mi krepkó zveneči — Otroške sreče in boli glasovi — Budijo spet na tiste dni spomine — Oglašajo se kakor iz tujine; A vsi ognjeni čuti, srcu novi, Mladenka, vlečejo me k tebi sami — Kakó bi plaval duh moj nad zvezdami?	Oh, v vsem trpljenji mojem si ledena, Ledena kakor krasen kip boginje; In táko sem te v sanjah zrl sinoči: Žarelo nad teboj nebó je sinje, Ob tebi cvela je pomlád zelena. Tedaj pa k zemlji splavajo cvetoči Takó sladkó pojoči Nebeški angelji v sneženih haljah. In srce ti drhtí v teh lepih glasih, Kot nikdar ni drhtelo v prejšnjih časih... Izgublajo se pesmi v zračnih daljah... A spet so mi v ljubečem srci vzklike, Da tvoje bi, mladenka, omečile.

Trošan.

